

robert marić

ČUDOTVORNI NAPUTAK

Bio jednom jedan čudotvorni naputak. Nitko nije znao odakle je došao, ni tko ga je poslao. Ili su ipak neki znali, ali nisu htjeli reći, Ili su možda svi znali, ali nisu htjeli reci. No, u svakome slučaju, taj naš (Naš?! Njihov?!) Čudotvorni naputak nitko nije ni nosio, ni dijelio, već se širio zrakom poput virusa dijareje, da ne kažemo proljeva. I kako bi taj naputak došao do nekoga i utrpao mu se u mali mozak - važno je napomenuti da je naputak birao samo one s malim mozgom, ili ako još ne shvaćate, s malim velikim mozgom - taj bi smjesta, iz čista nemira, baš kao da ga je netko opalio otraga u glavu, mijenjao već formirano svoje tuđe mišljenje, pa bi, dakle, sad imao posve drugačije svoje tuđe mišljenje, baš onakvo kakvo je trebalo imati u tom društveno-političkom trenutku. Ali to nije značilo da onaj malomozgovni, koji je progutao zrakom lebdeći naputak, već sutra neće progutati čudotvorni naputak novog sadržaja, što pobija onu našu prvu rečenicu - »Bio jednom jedan...« i daje nam do znanja da je očito bilo više čudotvornih naputaka, možda još od postanka svijeta politike, koji stalno kruže zrakom i napadaju male velike mozgove, koji po potrebi tajnog pošiljatelja naputka, mijenjaju svoja tuđa mišljenja, stajališta, izjave... sve, poput čarapa, ako treba. I čini se da nema lijeka - s naputkom je sve počelo, s naputkom će i završiti.